



Länssstyrelsen
Västernorrland



Bevarandeplan Natura 2000

Stensjön SE0710231



Foto: Erik Engelro

Namn:	Stensjön
Områdeskod:	SE0710231
Områdestyp:	SCI 2023-01
Area:	157,7 hektar
Skyddsform:	Naturresevat
Kommun:	Ånge
Tillsynsmyndighet:	Länssstyrelsen Västernorrland
Ägarförhållanden:	Staten genom Naturvårdsverket
Uppdaterad:	2024 01
Diarienummer:	511-963-2024

Innehållsförteckning

Natura 2000	3
Bevarandeplan	3
Tillståndsplikt	3
Grunder för utpekande av Natura 2000-området	4
Ingående naturtyper i området Stensjön	4
Bevarandesyfte	5
Bevarandemål	6
Bevarandemål för ingående naturtyper och arter.....	6
Områdesbeskrivning	7
Rödlistade arter.....	7
Ekologiska förutsättningar	9
För området i dess helhet.....	9
För ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet	9
Hotbild	12
Hotbild mot ingående naturtyper	12
Bevarandeåtgärder	14
Områdesskydd	14
Skötsel och förvaltning.....	14
Bevarandestatus	15
Bevarandestatus för ingående naturtyper och arter.....	15
Uppföljning	16
Kartor och kartverktyg	17
Referenser och information	19
Bilaga – förklaringar av begrepp	20

Natura 2000

Natura 2000 heter det ekologiska nätverk av skyddsvärda områden som alla EU:s medlemsstater ska bidra till att skapa enligt EU:s två naturvårdsdirektiv, Art- och habitatdirektivet (Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter) och Fågeldirektivet (Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar). Syftet är att bidra till ett långsiktigt bevarande av den biologiska mångfalden inom gemenskapen. Genom att upprätta Natura 2000-områden bevaras värdefulla livsmiljöer och risken för utrotning av vilda växter och djur reduceras. Sverige har som medlem i EU åtagit sig att se till att utpekade naturtyper och arter enligt naturvårdsdirektiven har en gynnsam bevarandestatus, det vill säga, att de finns kvar i långsiktigt hållbar omfattning genom att vidta bevarandeåtgärder i form av skydd och skötsel. Genom 15–17 §§ Förordningen (1998:1252) om områdesskydd har EU-direktiven implementerats i svensk lagstiftning. Som en vägledning vid arbetet med att bevara naturvärden i Natura 2000-områden samt som ett stöd för verksamheter som bedrivs i anslutning till området ska det finnas bevarandeplaner för samtliga områden.

Bevarandeplan

Bevarandeplanen behandlar områdets utpekade naturtyper och arter som finns upptagna i art- och habitatdirektivet och fågeldirektivet. En viktig del är formuleringen av bevarandesyfte och bevarandemål för varje Natura 2000-område samt att planera och prioritera vilka bevarandeåtgärder som behövs utifrån i dagsläget kända förhållanden och hot. Bevarandesyftet utgår från 17§ Förordningen om områdesskydd som anger att länsstyrelserna ska upprätta beskrivningar av syftet samt de naturtyper och arter för vilka gynnsam bevarandestatus ska upprätthållas eller återställas. Bevarandeplanen är dels en informationskälla för berörda aktörer och allmänheten om området och dess ingående naturvärden, dels ett vägledande dokument för att underlätta bedömningar och prövningar som avses i 7 kap. 28a-29 §§ miljöbalken. För förklaringar av återkommande begrepp i bevarandeplanen, se [Bilaga](#).

Tillståndsplikt

För att naturvärden inte ska skadas krävs det särskilt tillstånd för verksamheter och åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön och bevarandevärden i ett Natura 2000-område. Detta regleras i 7 kap. 27–29 §§ miljöbalken och gäller även för verksamheter och åtgärder utanför ett Natura 2000-område om dessa anses kunna påverka naturmiljön och arter inom Natura 2000-området. För att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver verksamhetsutövaren samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Tillståndsprövningar ska utgå från hur verksamheten eller åtgärden påverkar områdets bevarandemål och möjligheten för området att uppnå bevarandesyftet. Eftersom området även är naturreservat kan det krävas en dispens från naturreservatets föreskrifter för åtgärder som ska genomföras inom naturreservatet. För mer information, läs på Länsstyrelsens hemsida eller kontakta en handläggare.

Grunder för utpekande av Natura 2000-området

Ingående naturtyper i området Stensjön

Stensjön är utpekad att ingå i Natura 2000-nätverket enligt art- och habitatdirektivet på grund på grund av att det inom området förekommer ingående naturtyper (tabell 1).

Tabell 1. Ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet.

Naturtyp	EU-Kod	Areal (hektar)	Andel (procent)
Taiga	9010*	86,1	54,6
Öppna mossar och kärr	7140	16,1	10,2
Skogbevuxen myr	91D0*/9740	6,2	3,9

* = Prioriterad naturtyp.

En karta över naturtypernas utbredning inom området finns att tillgå längst bak i dokumentet, se avsnitt [Kartor och kartverktyg](#).

Bevarandesyfte

Natura 2000-området Stensjön är ett brandpräglat naturskogsområde innehållande äldre tallskog, fuktigare gransvackor och värdefulla vatten- och våtmarksmiljöer.

Det främsta bevarandesyftet är att säkerställa en gynnsam och hållbar bevarandestatus för områdets ingående naturtyper:

- 9010 Taiga
- 7140 Öppna mossar och kärr
- 91D0/9740 Skogbevuxen myr

Stensjön ingår i ett större område, Stensjöskogarna, och är skyddat som naturreservat enligt svensk lagstiftning och innefattar därmed en specifik skötselplan med skötselåtgärder och förvaltning som även främjar till att uppnå bevarandesyftet för området. Bevarandesyftet ska uppnås och bibehållas genom fri utveckling efter naturligt förekommande processer för områdets granskogar, våtmarker och vattenmiljöer. För att bibehålla brandprägelns bör naturvårdsbränningar utföras i de brandpräglade delarna av området.

För mer information om skötsel av området, se avsnitt [Bevarandeåtgärder](#).

Bevarandemål

Övergripande bevarandemål för områdets ingående naturtyper och arter är följande:

- Arealen för respektive naturtyp ska bibehållas.
- Populationer för typiska arter för ingående naturtyper ska inte minska.
- Brandprägelns bör upprätthållas i brandpräglade skogsbestånd.
- Naturlig hydrologi och hydrokemi inom området ska råda.
- Skoglig kontinuitet och naturlig dynamik inom området ska råda.

Bevarandemål för ingående naturtyper och arter

I tabell 2 finns en sammanställning för ingående naturtyper av de bevarandemål som anger det tillstånd som bör råda i det enskilda området för att optimera områdets bidrag till uppnåendet av gynnsam bevarandestatus på nationell, biogeografisk eller EU-nivå.

Tabell 2. Bevarandemål för områdets ingående naturtyper.

9010 Taiga
➤ Naturtypen bibehålls i minst 86,1 hektar. ➤ Brandprägelns bör upprätthållas i de brandpräglade delarna av området. ➤ Skoglig kontinuitet och naturlig dynamik ska råda. Det innebär att barrträd och lövträd självföryngras och att området är rikt på strukturer såsom gamla träd, döda stående och liggande träd i olika nedbrytningsstadier av både barr- och lövträd. ➤ Typiska arter för naturtypen ska inte ha minskande populationer.
7140 Öppna mossar och kärr
➤ Naturtypen bibehålls i minst 16,1 hektar. ➤ Naturlig hydrologi och hydrokemi ska råda. ➤ Typiska arter för naturtypen ska inte ha minskande populationer. ➤ Befintliga strukturer och funktioner i naturtypen ska vara oförändrade, undantaget naturliga förändringar.
91D0/9740 Skogbevuxen myr
➤ Naturtypen bibehålls i minst 6,2 hektar. ➤ Typiska arter för naturtypen ska inte ha minskande populationer. ➤ Naturlig hydrologisk regim och skoglig kontinuitet för naturtypen ska råda.

Områdesbeskrivning

Natura 2000-området Stensjön är ett kuperat och brandpräglat naturskogsområde på närmare 158 hektar, beläget intill sjön Stensjön. Natura 2000-området ingår i det större naturreservatet Stensjöskogarna som omfattar 858 hektar. Topografin gör att området är blockrikt och varierat, här förekommer både fuktigare svackor med grandominerade bestånd och myrstråk till torrare höjder med brandpräglad tallskog, den skogstyp som dominerar i området. Markförhållandena växlar från torrt till frisk ristyp. Det förekommer också vatten- och våtmarksmiljöer spridda i området och i öster ligger en större tjärn, Hundtjärnen.

I västra delen av Natura 2000-området finns ett parti av urskogsartad tallnaturskog. Skogen är välskiktad och flera av tallarna är över 200 år gamla och det finns gott om död tallved. Här är även brandprägel stor och uppemot tre brandljud har observerats på äldre tallöverståndare. Det finns även rikligt med brandstubbar efter tidigare bränder. Ett par naturvårdsbränningar har genomförts i skogspartierna väster om Hundtjärnen under de senaste 20 åren.

Död ved i olika nedbrytningsstadier är allmänt förekommande i området och mycket av den liggande veden kommer från tidigare dimensionsavverkningar i form av lumpade trädtoppar som ligger kvar. Avverkningarna tycks dock ha varit fåtaliga då spår av skogsbruk i form av stubbar är få och skogen ger snarare ett intryck av att vara tämligen orörd.

I de fuktigare svackorna finns några mindre tjärnar och längst i öster återfinns Hundtjärn. Där utplanteras det fisk och det bedrivs, liksom i Stensjön, ett aktivt fiske. Stensjö-området är ett populärt besöksmål för fritidsfiskare och jägare.

Rödlistade arter

I delar av området förekommer ett flertal rödlistade arter och arter som signalerar höga naturvärden men som inte är utpekade i art- och habitatdirektivet. I tabellen nedan visas en sammanfattning av noterade artförekomster inom området. Observera att sammanfattningen inte är heltäckande och komplett, då området är otillräckligt undersökt. Fler rödlistade arter förekommer sannolikt inom områdets gränser. Flera av dessa listade arter är också typiska arter för naturtypen Taiga (9010) och utgör en av bedömningsgrunderna för naturtypens bevarandestatus.

Rödlistekategorier definieras enligt SLU Artdatabankens rödlista år 2020: LC = Livskraftig, DD = Kunskapsbrist, NT = Nära hotad, VU = sårbar, EN = Starkt hotad, CR = Akut hotad, RE = Nationellt utdöd.

Tabell 3. Sammanfattning av rödlistade arter i området, ej med i art- och habitatdirektivet.

Art	Vetenskapligt namn	Rödlistekategori
Doftticka	Haploporus odorus	VU
Reliktbock	Nothorhina muricata	NT
Kolflarnlav	Carbonicola anthracophila	NT
Vedskivlav	Hertelidea botryosa	NT
Vedflamlav	Ramboldia elabens	NT
Dvärgbägarlav	Cladonia parasitica	NT
Tallticka	Porodaedalea pini	NT
Garnlav	Alectoria sarmentosa	NT
Ullticka	Phellinidium ferrugineofuscum	NT
Rosenticka	Rhodofomes roseus	NT
Skrovellav	Lobaria scrobiculata	NT
Lunglav	Lobaria pulmonaria	NT

Ekologiska förutsättningar

För området i dess helhet

Ett sammanhängande barrskogsområde innefattande äldre brandpräglad tallnaturskog samt vatten- och våtmarksmiljöer är en värdefull livsmiljö för många arter och har förutsättning att vara det så länge inte området påverkas av exploatering, såsom modernt skogsbruk och att hydrologin inte påverkas i närområdet.

Vidare bidrar förvaltning- och skötselåtgärder som är specifikt framtagna för området till att skapa förutsättningar för gynnsam bevarandestatus av området. Den övergripande skötseln för Stensjön är i huvudsak aktiv skötsel i form av naturvårdsbränning. Det innebär att brandpräglade delar av områden bör naturvårdsbrännas vilket ger ingående naturtyper och arter förutsättningar för en gynnsam bevarandestatus. Grandominerade bestånd liksom våtmarker och vattenmiljöer ska däremot förvaltas genom fri utveckling som följd av naturligt förekommande processer.

Natura 2000-området Stensjön ingår i naturreservatet Stensjöskogarna som omfattar 858 hektar och som även ingår i en större skoglig värdetrakt, Stensjön. Värdeetrakter är landskapsavsnitt som innehåller en större täthet av värdekärnor med höga naturvärden och som därmed skapar förutsättningar för konnektivitet mellan skyddsvärda naturområden i landskapet.

Avsnittet nedan beskriver områdets ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet samt vilka ekologiska förutsättningar som är nödvändiga för en gynnsam bevarandestatus för varje enskild naturtyp. Avsnittet kan vara en vägledning vid arbetet med att bevara naturvärden i området.

För ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet

9010 Taiga

Naturtypen innefattar naturliga, gamla, barrträdsdominerade skogar i norra och mellersta Sverige samt yngre successioner som utvecklats naturligt efter brand eller omfattande stormfällningar. Med naturliga gamla skogar menas skogar som bibehållit en stor del av den naturliga skogens artsammansättning, åldersvariation och ekologiska funktion. Dessa skogar kan ha en viss mänsklig påverkan genom exempelvis plockhuggning, men de har aldrig omfattats av större kalavverkningar. Naturtypen hyser mycket stor variation av arter allt från vanliga skogsarter till en rad hotade arter bland mossor, lavar, svampar och insekter (främst skalbaggar) med mera.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- Upprätthålla en brandpräglad bestandsstruktur i brandpräglade delar av området. Skog med brandpräglad bestandsstruktur innefattar naturskogselement såsom skadade, döda och döende träd, kolad ved, samt lågor i olika nedbrytningsstadier. Nya generationer av tall och lövträd kommer upp i de brända områdena. Brandskadade träd bildar kåda i

syfte att läka stamskadan kan därefter stå länge som torrakor. I områden med brandhistorik är vissa typer av strukturer en förutsättning för många typiska arter, framför allt brandberoende och/eller brandgynnade insekter.

- Förekomst av substrat är en förutsättning för vedlevande insekter. Exempel på substrat är död ved: grenar, torrträd, lågor med mera. i olika nedbrytningsstadier, gamla och grova träd med dithörande barkstruktur. Gamla träd och lång trädkontinuitet är även viktigt för marklevande mykorrhizasvampar.
- Naturlig dynamik. Naturvärdena utvecklas i huvudsak genom naturlig dynamik, vilket omfattar störningar, till exempel stormfällningar, insekts- och svampangrepp, översvämningar och brand.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i naturtypen. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen.
- Skoglig kontinuitet. En viktig förutsättning är en kontinuitet av trädbestånd där det har skapats en naturlig åldersdifferentiering och artsammansättning.
- Ostörd hydrologi och hydrokemi i framför allt sumpskogsmiljöer, samt i angränsande myrmarksområden.

7140 Öppna mossar och kärr

Naturtypen är brett definierad och innefattar mossar och kärr som är sluttande, svagt välvd eller plana. Det är fattiga-intermediära öppna eller mycket glest skogbevuxna myrmarker med högst 30 % krontäckning (gäller för trädsikt med träd högre än 3 meter). Naturtypen omfattar även öppna kärr och våtmarker i anslutning till sjöar och vattendrag och är därmed en av de vanligaste våtmarkerna i Sverige. Habitatet är heterogent men domineras av våtmarksarter som till exempel vitmossarter, starr, ängsull och vattenklöver.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- Populationerna hos de typiska arterna i naturtypen inte minskar påtagligt. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen.
- Hydrologi och hydrokemi bör vara intakt och inte påverkas negativt. Detta inkluderar att torv inte oxideras som en följd av mänsklig påverkan utan endast som en eventuell följd av naturliga förändringar.
- Vattenregimen i vattendragen som går genom myrarna bör vara så naturlig som möjligt.
- Bibehållen täckningsgrad av botten-, fält-, busk- och trädsikt.
- De naturliga strukturer/formelement (till exempel tuvor, höljor, kärrfönster, slukhål, dråg, gungflyn) och de vegetationstyper som naturligt finns på myrarna bibehålls. Undantaget det som kan klassas som naturliga förändringar.

91D0 (9740) Skogbevuxen myr

Näringsfattiga-intermediära myrar som är skogbevuxna med barr-, bland-, eller lövskog med minst 30% krontäckning. Trädslagsblandningen varierar beroende på myrmarkstyp och näringsförhållanden. Vanliga trädslag är glasbjörk, tall och gran. Markskiktet domineras av våtmarksarter av ris, halvgräs och vitmossarter.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- Populationerna hos de typiska arterna i naturtypen inte minskar påtagligt. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen.
- Skoglig kontinuitet. En viktig förutsättning är en kontinuitet av trädbestånd där det har skapats en naturlig åldersdifferentiering och artsammansättning.
- Naturlig dynamik. Naturvärdena utvecklas i huvudsak genom naturlig dynamik, vilket omfattar störningar, till exempel stormfällningar, insektsangrepp, översvämningar och brand.
- Opåverkad hydrologi och hydrokemi.
- Förekomst av substrat för främst mossor och lavar. Exempel på substrat är död ved exempelvis högstubbar, grenar, torrträd, hålträd, lågor med mera, av olika trädslag och nedbrytningsgrad, gamla och grova träd av olika trädslag.

Hotbild

Hotbilden är en utvärdering av de hot som finns mot de ingående naturtyperna, arterna och för Natura 2000-området som helhet. De allvarligaste hoten är sådana som förstör eller allvarligt skadar miljöer, funktioner och strukturer i området. Vid beskrivandet av hotbilden för ett område kan endast nu kända problem belysas. Det är viktigt att ha i åtanke att nya hot troligen kommer att identifieras i framtiden. De hot som är av global karaktär, till exempel klimatförändringar och atmosfäriskt spridna miljöbelastningar kan inte lösas genom områdets skötsel. I övervakningsarbetet är det viktigt att i mån av resurser redovisa hur de globala problemen utvecklas på såväl objekts- som länsnivå. Tyngdpunkten för hotbilden av varje enskilt Natura 2000-område ligger främst på lokala hot från landskaps- till artnivå.

Övergripande hotbilder för områdets ingående naturtyper är följande:

- Skogsbruksaktiviteter i eller i angränsning till området.
- Olika former av exploateringsverksamheter.
- Åtgärder som påverkar hydrologin och hydrokemin negativt i området.
- Förändringar av livsmiljöer för typiska arter som påverkar deras utbredning och förekomst.
- Utebliven brand i brandpräglade delar av området.

Natura 2000-området Stensjön ingår i ett större område, Stensjöskogarna, som är skyddat som naturreservat enligt svensk lagstiftning vilket innebär att det i reservatsbeslutet finns föreskrifter som hindrar verksamheter och åtgärder inom naturreservatet som kan skada naturmiljön.

Hotbild mot ingående naturtyper

Verksamheter och faktorer som kan tänkas påverka Natura 2000-områdets naturtyper negativt visas nedan i tabell 4.

Tabell 4. Verksamheter och faktorer som kan påverka Natura 2000-områdets naturtyper negativt.

9010 Taiga
➤ Utebliven brand i brandpräglade skogsbestånd är negativt för brandberoende och/eller brandgynnande organismer, exempelvis insekter. ➤ Skogsbruksmetoder: avverkning, gallring och röjning eller liknande exploatering i angränsande områden kan påverka området och lokalklimatet negativt. ➤ Produktionshöjande åtgärder i skogsbruket såsom gödsling, markberedning och dikning i angränsande områden. ➤ Plantering och förekomst av främmande trädslag i angränsande områden, exempelvis contortatall. ➤ Anläggande av skogsbilvägar som angränsar till området kan påverka lokalklimat och hydrologi negativt.

7140 Öppna mossar och kärr

- Markavvattnande åtgärder liksom dämning som kan påverka habitatets hydrologi och hydrokemi på ett negativt sätt samt habitatets torvbildning och torvnedbrytning.
- Även markavvattningsföretag och dämning i närliggande våtmarks- eller fastmarksmiljöer kan ge en negativ påverkan på habitatet, till exempel genom uttorkning, ökad igenväxning och erosion.
- Torvbrytning eller annan exploatering har negativa konsekvenser på naturtypen.
- Genom att anlägga skogsbilvägar eller dylikt i närheten av naturtypen kan hydrologin och/eller hydrokemin i området påverkas negativt.
- Skogsbruk i närliggande områden som avverkning eller gallring, kan förändra hydrologin, samt orsaka läckage av näringsämnen ut på myrmarken.
- Spridning av aska, kalk eller gödningsämnen kan förändra vegetationens artsammansättning. Även spridning från närliggande områden kan vara skadligt genom luftburen deposition eller genom transport med tillrinnande vatten.
- Ökad våtdeposition av kväve kan förändra vegetationssammansättningen och även skapa igenväxning av naturtypen.

91D0 (9740) Skogbevuxen myr

- Ingrepp i den kringliggande marken exempelvis genom dikning eller markskador, kan påverka hydrologi och hydrokemi negativt.
- Exploatering i området, exempelvis torvtäkt kan påverka hydrologin negativt.
- Nedfall av kemiska ämnen, till exempel kväveföreningar, svavel- och metallföreningar, dessa kan vara skadliga för lokalklimatet och för typiska arter i naturtypen.
- Kalkning, gödsling eller spridning av aska i området kan förändra vegetationens artsammansättning och påverka hydrokemin.
- Kalkning gödsling eller spridning av aska i angränsade områden kan ge skada genom luftburen deposition eller genom att vatten som försörjer området fått ändrad hydrokemi uppströms.
- Skogsbruk: avverkning, gallring eller röjning eller liknande former av exploatering i närliggande områden kan påverka områdets hydrologi och lokalklimat negativt.
- Produktionshöjande åtgärder i skogsbruket såsom gödsling, markberedning och dikning i angränsande områden.
- Plantering och förekomst av främmande trädslag i angränsande områden, exempelvis contortatall.

Bevarandeåtgärder

Områdesskydd

Natura 2000-området Stensjön ingår i ett större område som är skyddat som naturreservat enligt svensk lagstiftning och anses därför inneha det rättsliga skydd som kan tänkas behövas.

Skötsel och förvaltning

Området sköts i enlighet med den skötselplan som finns för naturreservatet. Den huvudsakliga skötseln för området är aktiv skötsel genom naturvårdsbränning. Naturvårdsbränningar bör utföras i de brandpräglade delarna av området i syfte att främja och upprätthålla naturvärden knutna till brand och för att bevara brandkontinuiteten i området.

Grandominerade bestånd ska däremot få utvecklas fritt efter naturligt förekommande processer, vilket innebär fortsatt utveckling av viktiga strukturer såsom gamla, grova träd, död ved i form av stående och liggande träd i varierande successionsstadier som är kännetecknande för ett naturligt fungerande skogsekosystem. På motsvarande sätt gäller fri utveckling för områdets våtmarksområden och vattenmiljöer, vilket innebär att processer och strukturer såsom hydrologi och hydrokemi ska utvecklas ostört och fritt efter naturligt förekommande processer. En sammanfattning av planerade skötselåtgärder visas i tabell 5.

Tabell 5. Sammanfattning av planerade skötselåtgärder.

Skötselåtgärd	Tidpunkt	Prioritet
Naturvårdsbränning	Vid behov, utvärdera löpande	1
Fri utveckling	Tills vidare	1

Bevarandestatus

Bevarandestatusen för området i sin helhet bedöms i dagsläget vara gynnsam då området är relativt opåverkat från modernt skogsbruk och en god hydrologisk regim råder.

Bevarandestatusen anses ha förutsättningar att kunna bibehållas då området ingår i ett större område skyddat som naturreservat vilket ger rättsligt skydd och försvårar exempelvis olika former av exploateringsverksamheter inom områdets gränser.

Observera att området är otillräckligt undersökt, varför bevarandestatusen med säkerhet inte kan fastställas.

Bevarandestatus för ingående naturtyper och arter

9010 Taiga

Naturtypen bedöms i dagsläget ha gynnsam bevarandestatus i området. Aktiv förvaltning och skötselåtgärder i form av naturvårdsbränningar i brandpräglade skogsbestånd främjar till gynnsam bevarandestatus av naturtypen. Grandominerad skog får fortsätta utveckla grannaturvärden genom fri utveckling efter naturligt förekommande processer.

7140 Öppna mossar och kärr

Naturtypen bedöms i dagsläget ha gynnsam bevarandestatus i området då god hydrologisk regim råder.

91D0 (9740) Skogbevuxen myr

Naturtypen bedöms i dagsläget ha gynnsam bevarandestatus. Fri utveckling för naturtypen och skydd mot exploateringsåtgärder i form av områdesskydd främjar till långsiktigt gynnsam bevarandestatus.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter sker enligt Naturvårdsverket riktlinjer för uppföljning av skyddade områden och är beskrivna i regionala uppföljningsplaner på Naturvårdsverkets hemsida. Områdesvis uppföljning kommer att ske inom ett enskilt Natura 2000-område ifall det finns faktorer som där behöver följas upp särskilt och som inte fångas upp av den regionala uppföljningsplanen. Utvärdering av gynnsam bevarandestatus för naturtyper och arter sker på biogeografisk nivå, för Västernorrlands län den boreala regionen.

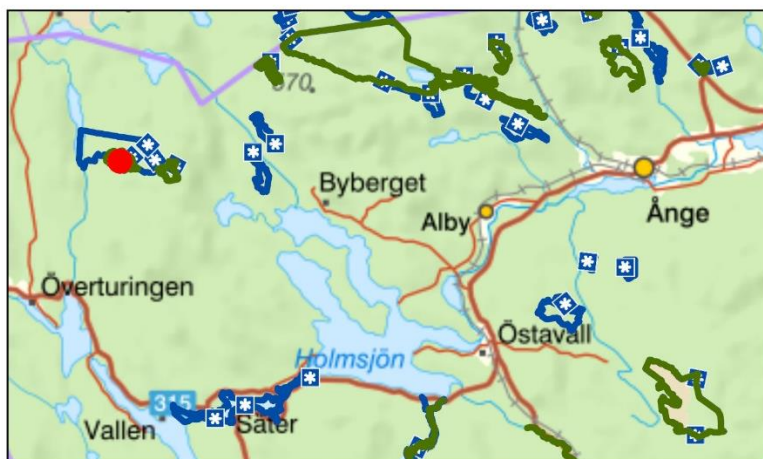
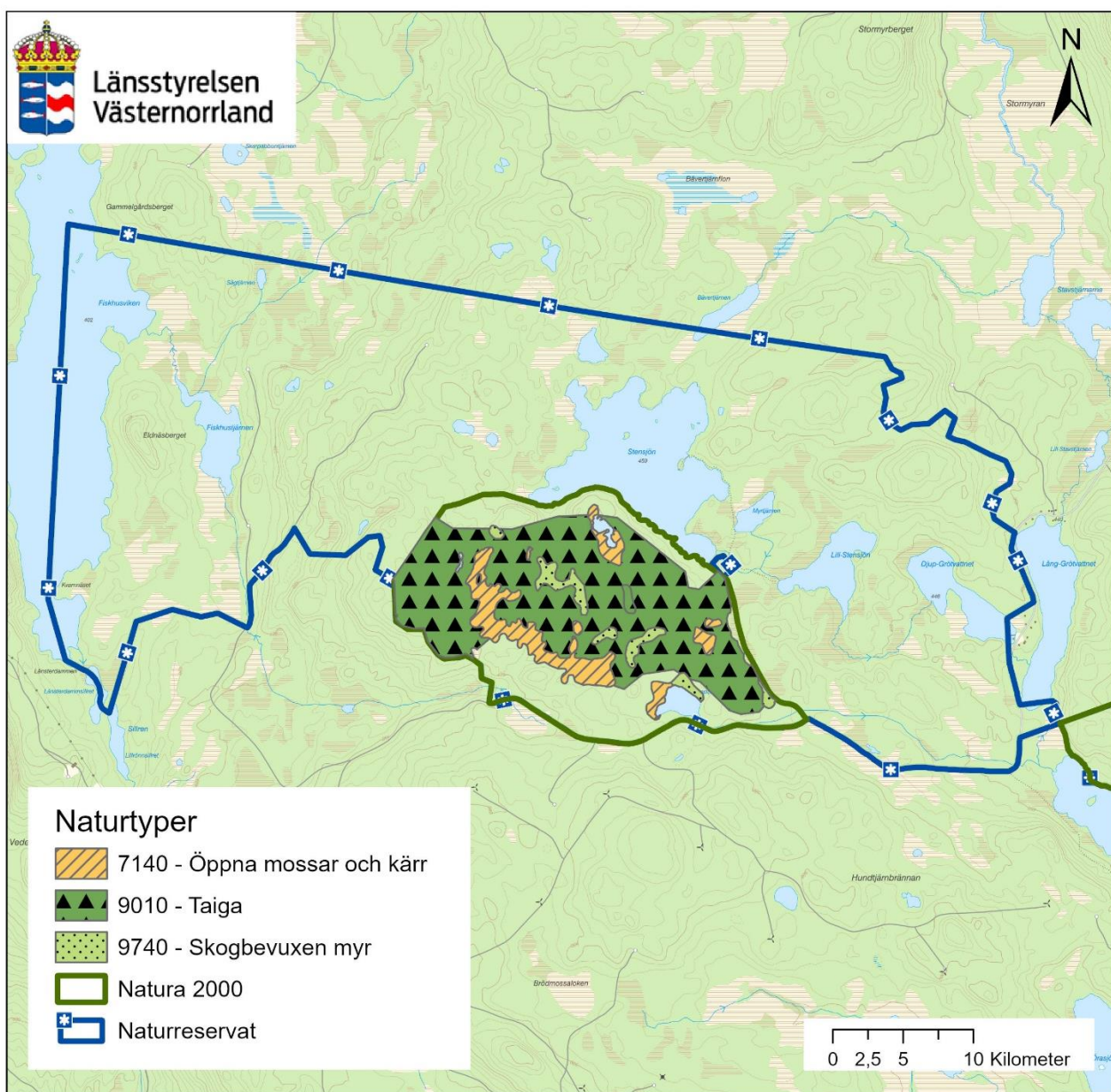
Kartor och kartverktyg

Nedan finns en naturtypskarta och en mindre översiktskarta som visar Natura 2000-områdets belägenhet. Naturtypskartan visar de ingående naturtypernas utbredning i området.

Resterande tomma arealer inom Natura 2000-områdets gränser uppfyller i dagsläget inte kriterierna för någon av de naturtyper som ingår i art- och habitatdirektivet.

Aktuell information om naturtypers utbredning och arter inom enskilda Natura 2000-områden går att hitta med hjälp av kartverktyget **Skyddad natur** som finns på Naturvårdsverkets hemsida. Observera att det är naturtypernas utbredning och förekomst i verkligheten som gäller vid en tillståndsprövning enligt miljöbalken. Det innebär att både rapporterad areal och det som framgår av naturanaturtypskartan (NNK) kan behöva säkerställas med ytterligare uppgifter, till exempel genom fältinventeringar.

Naturtypskarta och översiktskarta över Natura 2000-området Stensjön.



© Länsstyrelsen Västerbotten
© Lantmäteriet Geodatasamverkan

Referenser och information

Art-och habitatdirektivet. Rådets direktiv 92/43/EEG an den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, officiell svensk översättning, version 01.01.2007

Fågeldirektivet. Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, officiell svensk översättning.

Förordning om områdesskydd enligt miljöbalken m. m. (SFS 1998:1252). Klimat- och näringslivsdepartementet. [Förordning \(1998:1252\) om områdesskydd enligt miljöbalken m.m. | Sveriges riksdag \(riksdagen.se\)](#)

Länsstyrelsen Västernorrland. (2020). Handlingsplan för grön infrastruktur i Västernorrland – kunskapsunderlag och åtgärder. Rapport 2020:04.

Länsstyrelsen Västernorrland. (2022). Stensjöskogarna naturreservat, beslut och skötselplan. [Västernorrland | Länsstyrelsen Västernorrland \(lansstyrelsen.se\)](#)
Diarienummer: 511-3877-19

Miljöbalk (SFS 1998:808). Klimat- och näringslivsdepartementet. [Miljöbalk \(1998:808\) | Sveriges riksdag \(riksdagen.se\)](#).

Naturvårdsverket. (2017). Förutsättningar för provningar och tillsyn i Natura 2000-områden. Utgåva 1, 2017:1.

Naturvårdsverket. (2020). Sveriges arter och naturtyper i EU:s art- och habitatdirektiv – resultat från rapportering 2019 till EU av bevarandestatus 2013–2018.

SLU Artdatabanken. (2020). Rödlistade arter i Sverige 2020. SLU, Uppsala.

För mer information om Natura 2000:

Naturvårdsverkets hemsida: [Naturvårdsverket \(naturvardsverket.se\)](#)

Naturtypskarta kartverktyg: [Skyddad natur \(naturvardsverket.se\)](#)

För mer information eller vid frågor, besök Länsstyrelsen Västernorrlands hemsida eller kontakta en handläggare.

Bilaga - förklaringar av begrepp

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till ett långsiktigt bevarande av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa **gynnsam**

bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s art- och habitatdirektiv samt fågeldirektiv. För de enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa **gynnsam bevarandestatus** för de ingående naturtyper och arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Bevarandemål

Bevarandemålen som sätts för varje utpekad naturtyp och art beskriver vad bevarandesyftet innebär i praktiken. Bevarandemålen ska beskriva vad en gynnsam bevarandestatus innebär för varje naturtyp eller art. Bevarandemålen ska sättas utifrån aktuell bevarandestatus för varje naturtyp och art. Föreligger god bevarandestatus sätts bevarandemålen så att bevarandestatusen kan upprätthållas i området.

Bevarandestatus

Bevarandestatusen kan bedömas som gynnsam, otillfredsställande eller dålig.

Bevarandestatusen för en naturtyp eller art bestäms av de faktorer som negativt påverkar en naturtyp eller art på lång sikt. Med påverkan avses faktorer som långsiktigt kan förändra naturtypers utbredning, funktion, strukturer eller typiska arters förekomst i naturtypen. För arter avses faktorer som långsiktigt påverkar artens utbredning och storleken hos dess populationer. En gynnsam bevarandestatus för naturtyper innebär att dess utbredningsområde är stabila eller ökande, att dess nödvändiga strukturer och funktioner finns kvar på lång sikt och att naturtypens typiska arters förekomst är gynnsam. En gynnsam bevarandestatus för arter innebär att det finns tillräckligt med areal med lämplig livsmiljö för att artens populationer ska bibehållas på lång sikt och att artens utbredning och dess populationer inte minskar och sannolikt inte kommer minska inom en överskådlig framtid.

EU-koder

Varje Natura 2000-område får en unik områdeskod, dessutom har samtliga arter och naturtyper som ingår i EU:s art- och habitatdirektiv och fågeldirektiv en egen kod. Förteckning över koder för ingående naturtyper och arter finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Typisk art

En typisk art i en naturtyp fungerar som en indikator, deras förekomst indikerar en gynnsam bevarandestatus hos naturtypen eftersom typiska arter reagerar relativt tidigt på förändringar i sitt habitat.